

Sygn. akt II UK 204/14

## POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Hajn

w sprawie z wniosku C. R.  
przeciwko Z. [...] Oddział w W.  
o jednorazowe odszkodowanie z tytułu choroby zawodowej,  
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń  
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 26 lutego 2015 r.,  
skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego w J.  
z dnia 20 września 2013 r., sygn. akt VII Ua [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.**

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 września 2013 r. Sąd Okręgowy w J. w sprawie z odwołania C.R. od decyzji Z. [...] Oddziału w W. w przedmiocie jednorazowego odszkodowania z tytułu choroby zawodowej, oddalił apelację wnioskodawczyni oraz orzekł o kosztach postępowania.

Odwołująca się zaskarżyła powyższy wyrok w całości skargą kasacyjną. We wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazała na istotne zagadnienie prawne polegające na wskazaniu: „czy zmiana opinii przez biegłego w toku postępowania może zostać potraktowana przez Sąd orzekający jedynie jako uzupełnienie dotychczasowego stanowiska biegłego, czy też raczej winien Sąd dążyć do zbadania rozbieżności w treści opinii tego samego biegłego przy pomocy

instytucji wskazanych w treści art. 286 kpc (ustne wyjaśnienie opinii, dodatkowa opinia biegłego, opinia innych biegłych)”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji. Artykuł 398<sup>4</sup> k.p.c. określa wymogi formalne skargi kasacyjnej. Skarga kasacyjna powinna, poza spełnieniem wymagań przewidzianych dla pisma procesowego, zawierać oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz wniosek o uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany (art. 398<sup>4</sup> § 1 k.p.c.).

Istotą wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia jest wykazanie przez skarżącego okoliczności, które podlegają rozważeniu przez Sąd Najwyższy podczas przedsądu, czyli wstępnego badania sprawy, mającego na celu stwierdzenie występowania jednej z przesłanek skargi, wymienionych w art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Przesłankami tymi są: 1) występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, 2) potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, 3) nieważność postępowania lub 4) oczywista zasadność skargi. Podstawowym celem instytucji przedsądu jest bowiem rozważenie, czy w skardze kasacyjnej podniesiono okoliczności, których rozważenie przez Sąd Najwyższy będzie wkładem w rozwój prawa i zapewnienie jednolitości jego sądowej wykładni. Tylko wtedy wykazany zostaje publicznoprawny charakter skargi kasacyjnej (postanowienie Sądu Najwyższego z 4 lutego 2000 r., II CZ 178/99, OSNC 2000 nr 7-8, poz. 147).

Przekonanie Sądu Najwyższego oceniającego na etapie przedsądu o zasadności przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w oparciu o przesłankę z art. 398<sup>9</sup> § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga wskazania za pomocą wywodu prawnego, na kanwie jakich norm (przepisów) zagadnienie powstało, jakie są możliwe

interpretacje problemu i jakie jego rozstrzygnięcie proponuje skarżący (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 19 maja 2009 r., II PK 66/09, LEX nr 553691). Zagadnienie prawne to problem, który wiąże się z określonym przepisem prawa materialnego lub procesowego, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, ale także dla rozstrzygnięcia konkretnej, jednostkowej sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 2 marca 2012 r., I PK 158/11, LEX nr 1215116). Wskazanie zagadnienia prawnego uzasadniającego wnioski o rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno nastąpić przez określenie przepisów prawa, w związku z którymi zostało sformułowane, i wskazanie argumentów, które prowadzą do rozbieżnych ocen. Dopiero wówczas Sąd Najwyższy ma podstawę do oceny, czy przedstawione zagadnienie jest rzeczywiście zagadnieniem „prawnym” oraz czy jest to zagadnienie „istotne” (postanowienia Sądu Najwyższego: z 23 marca 2012 r., II PK 284/11, LEX nr 1214575; z 13 sierpnia 2002 r., I PKN 649/01, OSNP 2004 nr 9, poz. 158, z 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, Wokanda 2004 nr 7-8, s. 51; z 11 kwietnia 2012 r., III SK 41/11, LEX nr 1238126; z 31 stycznia 2013 r., II CSK 479/12, LEX nr 1293729). Obowiązkiem skarżącego jest wywiedzenie i uzasadnienie występującego w sprawie problemu w sposób zbliżony do tego, jaki przewidziany jest przy przedstawianiu zagadnienia prawnego przez sąd odwoławczy na podstawie art. 390 § 1 k.p.c.

Sformułowane przez skarżącą we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zagadnienie na tle wykładni art. 286 k.p.c. nie ma oparcia w okolicznościach sprawy. Dotyczy bowiem opinii biegłej wyrażonej co do nowej jednostki chorobowej, nie mającej charakteru zmiany opinii odnoszącej się do choroby zawodowej, będącej podstawą orzeczenia stwierdzającego chorobę zawodową. Trafnie zatem Sądy obu instancji wskazały, że opinia o braku zwiększenia długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wnioskodawczyni w związku z chorobą zawodową była jednoznaczna.

Ponadto w skardze kasacyjnej w sposób wadliwy sformułowano jej podstawy. Art. 386 § 1 k.p.c. nie mógł zostać naruszony, ponieważ stanowi on tylko o kierunku rozstrzygnięcia sądu drugiej instancji, który może być prawidłowy lub nieprawidłowy ze względu na prawidłowe zastosowanie i wykładnię innych

przepisów. Natomiast art. 365 k.p.c. w ogóle nie ma związku ze sprawą, a w każdym razie skarżąc takiemu związku nie wykazuje, nie nawiązując też w uzasadnieniu skargi do tego przepisu. Do podnoszonego naruszenia art. 286 k.p.c. odniesiono się już wyżej.

Pełnomocnik odwołującej się nie zawarł w skardze prawidłowo sformułowanego wniosku o zasądzenie kosztów pomocy prawnej udzielonej odwołującej się.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł o odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.